

Част първа

Въпрос: Мислите ли, че е правилно един млад човек да не изразява своите симпатии към някоя девойка, понеже неговият духовник го съветва да се отдаде на уроците към момента, рискувайки по този начин да я загуби?

Това, деца, е голяма тема, т.е. тези отношения между младите, където много пъти се намесва и духовникът, след като той е човекът, който следи духовния живот на хората, на младите и е естествено да бъде питан и да отговаря според случая.

Въпросът е в следното: когато обичаш една девойка и искаш да ѝ го кажеш, трябва да знаеш, че това има практическа последица, тоест дали наистина можеш да бъдеш сериозен и последователен към човека, на който казваш, че го обичаш. От момента, в който му го казваш, означава, че ще бъдеш много последователен, сериозен и верен към него. Също така този израз на любов има една цел - обичам те и имам за цел да продължим напред и в даден момент да се оженим. Ако не съществува вероятност връзката да има сериозно развитие, тогава за какво да ходиш да кажеш на другия човек това нещо, в момента, когато предварително знаеш, че няма да има никакво сериозно развитие. И след като го знаеш, значи, тази любов ще бъде ефимерна, временна и ще причини рани. Защото, добре, казал си на другия, че го обичаш, но той може да приеме много сериозно тези думи. И след това, когато поискаш да се разделите и тръгнеш с друг човек, е, той ще се нарани, ще получи травми и ще има много тежки преживявания. Това е грозно. Поради крехката възраст съществуват много рискове нещата да се развият по неконтролируем начин и не се знае до какви последствия може да се стигне. Мисля, че това, което един духовник може да каже, е, че първо на първо трябва да бъдем сериозни и да уважаваме другия човек, да се научим да гледаме

Не си играй с любовта на другия човек

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Понеделник, 03 Март 2014 22:09

правилно другия независимо дали е девойка или младеж. Това, че го обичаме, не означава, че трябва да правим всичко и знаем ли, *свободни сме, значи, след като има любов, всичко ни е позволено!* Тази любов трябва да бъде изпитана, да бъде сигурна, стабилна, да уважаваме другия човек и след това да знаем какво да правим, тоест кога да напредваме в тези отношения. Ако един ученик на 17 год. възраст отиде и каже на някоя своя съученичка, че я обича и иска да се ожени за нея, добре, може да ѝ го каже, ако иска, но практически не става – защото ще влезе в казарма, ще отиде да следва, т.е. това е нещо, което може да се осъществи след 7-8 години. Тогава за какво ме у тази „беля“ сега? Да тръгва да пише писма и т.н . . . Другият да се обърква без да знае къде ще приключи всичко това. Естествено тези юношески влюбвания рядко завършват в реална връзка и брак.

Във всеки случай, трябва да бъдем много внимателни, защото, и вие имате опит, но и аз, който виждам от малкия ми опит като духовник, че повече девойките, но и младежите днес също са много чувствителни. Когато някой човек се почувства предаден от другия, не е лесно да преживее това предателство. Не можеш да казваш на другия *обичам те! обожавам те! Не мога без теб!* и на другия ден да го „отписваш“, да го напуснеш и да отиваш и да хващаш друга. Не става така. Тест не можеш да си играеш с чувствата на другия човек. Тежко е, страшно е. Трябва да бъдем изключително сериозни, и ако е нужно да кажем една дума, да я кажем съдържано, защото след това другият лесно превръща някоя наша дума в десет свои, започват фантазиите, започва да си мисли различни сценарии и ти може да си казал *добър ден*

! на една девойка, и особено ако ѝ го кажеш с лека усмивка, след това тя започва да си мечтае и стига чак дотам каква булчинска рокля ще си купи! Тежко е да нараняваме хората по този начин. Нужна е много сериозно отношение. Тук съветът на духовника има този смисъл, т.е. да му каже: виж, ако си в първата година от следването и имаш още 4 -5 години, е много рисковано да провокираш чувствата в другия човек и да го караш да чака, да се пържи, за да може след тези това да направите нещо.

Рискувайки по този начин да я загуби.

Добре, това несъмнено е риск. Но ако ѝ кажеш нещо, най-малкото да бъде без всички онези уверения, където се „подписваш с своята кръв“, защото връзката по-късно може да не се случи. Това е трагичното. Мисля, че всички знаем за дългогодишни връзки, където двамата се „трепят“ да се срещат, да искат да направят нещо сериозно и накрая нищо не да чувстват помежду си. Знаете ли колко тежко нещо е това? Виждам това от моя малък опит сега в Лимасол, колко много разводи има, страшно е. 20 -25 развода на месец. Гледам тези хора и всички те са се оженили от голяма любов, и то млади, а не стари хора. Тоест 25-30-35 годишни. Развеждат се, гледаш ги и ги питаш – кажи ми

Не си играй с любовта на другия човек

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Понеделник, 03 Март 2014 22:09

историята, как се запознахте? И ти разказва за тяхната пламенна любов и чувства и т.н., създали са и деца и накрая ти казва – *сега не чувствам нищо към този човек!* *Ако всички загинат и остане само той, пак няма да го взема*

! Тоест виждаш ужасно хладно отношение. Е, добре какво ти е направил?

Нищо, нищо не чувствам в мене

! Знаете ли? И ние, хората, имаме една граница, не сме неизчерпаеми източници на любов, имам предел в любовта и търпението. Ако пропилием тази любов, търпение и душевни сили без да ги употребим разумно, човек наистина стига до момент, в който вече не изпитва никакви чувства към другия човек. Няма нищо, което да му даде. Дал му е всичко и сега е останал по средата. Също така е доказано, че ако започваме такива връзки без Божието благословение, тогава наистина строим върху гнила основа. Мисля, че реалността говори от само себе си, не е нужно да казваме много неща, огледайте се около вас, живеете тези неща всеки ден, чувате за тях. Навярно сте преживели такива изоставяния, презрения и предателства. Също така трябва да знаете, че когато човек се влюби за първи път, той обича с цялото си сърце, втория път по-малко, третия път играе и малко театър, много рядко е човек да обикне както първия и втория път, защото тези неща не са повтарят. Първият съпруг е съпруг, вторият не знаем какво ще бъде. Не стават тези неща, тоест това не е като копчето, което натискаш и произвеждаш такъв вид любов. И казвам това главно на младежите, които трябва да бъдат много внимателни, когато говорят такива думи на девойките. Защото девойките по природа са чувствителни, Бог така ги е създал, да бъдат майки. Бог ги е направил да бъдат майки и те имат емоционален свят, който много пъти, а не разумът, ръководи девойките. Не че се неразумни, а просто се водят от чувствата. Това е тяхната природа и не могат да се отрекат от нея. Когато ти отиваш и й казваш, че я обичаш, показваш й, че я обичаш, девойките са чувствителни и веднага се задействат чувствата. Ти казваш:

ама, казах го, но не на сериозно!

Или:

не те обичам! така, както ти ме обичаш

! Е, след това е свършено с тази девойка, сърцето й се е разбило. След това, ако претърпи втори и трети път такова предателство, какво ще стане с нея, как ще продължи напред? Тя се свива. Факт е, че особено днес нямаме голяма издръжливост, с която да понесем такива изпитания. След това човек закоравява. Знаете, че тези емоционални личности, колко и да са нежни в началото, след като бъде засегнато тяхното емоционално пространство, те закоравяват и вече нищо не зачитат. Страшно е, защото жената по природа е чувствителна, но когато се ожесточи, става много жестока, като дивата котка, която галиш и казваш

колко хубаво котенце

!, но веднага щом тръгнеш да й направиш нещо, може да ти извади очите. Защото такава е естеството на нещата. Затова не трябва да си играете с девойките. И девойките да не си играят със себе си. Тоест да не си играем с тези неща, деца, а да бъдем много сериозни. Мисля, че най-малко във вашата възраст, добре, ако сте в гимназията, там не могат да разберат, там нещата функционират по друг начин, но във вашата възраст, където сте по-зрели, не казвайте лесно велики думи на другия човек. Ако има някоя девойка, към която имаш симпатии и мислиш, че би искал да живееш с нея своя живот, добре, говори й сдържано, кажи й, че

Не си играй с любовта на другия човек

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Понеделник, 03 Март 2014 22:09

мисля, бих искал да бъдем ☐ заедно и да мислим за нещо сериозно, но още не мога, сега сме в този стадий, времето е ☐ пред нас, нека бъдем внимателни, не е нужно да започнем с безкрайните обаждания.

Тоест поставете малко спирачка, защото, ако натиснем машината докрай, накрая ще изгори. Всичко ще изгори след това.

Сигурен съм, че и вие сте виждали млади хора, които силно са се обичали, дори не било възможно да помислят, че някога ще се разведат, чак дотам, че ме питаха ако умрат, дали ще се разделят, защото биха искали и след смъртта да са заедно! Аз им казвам: след смъртта ще бъдем с Христос, бре, детенцето ми! *Е, добре, ще бъдем с Христос, но с нея дали ще бъда* ? Искат и след смъртта да са заедно. Добре, такава е любовта. Така е - и в живота, и в смъртта. Но виждаш, че в даден момент любовта е угаснала. Единият от двамата угаснал. И питаш: защо, детето ми, угасна? Не зная. Двигателят изгасна. Както колата. *Обичам я, ☐ добра е, но не мога да ☐ гледам повече на нея като на съпруга! Не мога* ! Дори сам не може да си обясни защо. Добре, но какво става с жената? Кой я утешава сега? Кой я убеждава сега? Нима просто тръгнахме, но останахме по следата на пътя? Е, тя преживява това отхвърляне, което е много тежко, и за девойките още по-тежко, защото го прави не някой на тротоара, а младежът, който е обикнала. И я питаш: добре, лъжец ли беше? Говореше ти лъжи? Не, не е говорил лъжи, тогава, когато е казал разни неща, са били истина. Да, било е истина, но повърхностна истина. Затова се е стигнало дотук. Отхвърлянето и предателството на любовта може да получи ужасни измерения в човека и затова не си играйте с любовта на другия човек. По-добре му говорете сдържано, сериозно, но не си играйте, защото това е тежко и мисля, че докосва границите на . . . тези, които бомбардират сърбите, т.е. ставаме безчовечни. Не можем да бъдем такива. И не се страхувайте, ако загубите другия, не се губят толкова лесно тези неща. Бог е по средата и Той устройва нещата. Ако се отнесеш към другия сериозно и той наистина почувства нещо в себе си и отвърне по същия начин, мисля, че нещата могат да се развият по хубав начин. Научете се да се уважавате взаимно.

И още нещо, което казахме много пъти, което за съжаление е рядкост в наши дни – трябва да гледате другите хора с чист поглед. Да избягвате от тинята на телевизията, т.е. от безсрамните филми, които дават по телевизията, да се очисти вашият ум, за да не гледате девойките така, както ги гледат на видеото. Извинявам се, че казвам нещата в суров вид, но това е положението. И ако някой има възражение, да ми го каже публично. Има ли някой?

Не знам деца, дали можете да разберете каква катастрофа причиняват в ума всички тези безсрамни филми, които излъчват. И грозният начин, по който се учите да говорите и описвате тези неща, да говорите и да се гордеете за тези неща. Такива неща

Не си играй с любовта на другия човек

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Понеделник, 03 Март 2014 22:09

само в джунглата могат да стават, само хората в джунглата правят такива неща. Не е правилно, а е страшно да се изврати душевният свят на човека и той да гледа другия като сексуален обект, сякаш другият вече няма персоналност, не е личност, не е човек, а просто обект за сексуална употреба. Ако сме такива, тогава нашият ум и сърце функционират по друг начин, тогава това е нормално и може да сменяме жените както и когато си искаме. Тогава къде остава правилната връзка и сакралността на тази връзка между хората?

Превод от гръцки: Константин

Константинов{jcomments off}